

KATOLIK

God. II.

SIBENIK, 25 siječnja 1931.

Broj 4.

VIŠE VJERE!

Danas, kada se svijet vraća na poganstvo, opaža se, da je sve to manje vjere, a u mnogih je vjera slaba, nestalna. Zato kažemo: „Više vjere!“

Sarajevski „Katolički Tjednik“ donosi u tom smislu lijepi članak, koji ovdje uglavnom prenosimo za naše čitaoce.

Prijetnje s otpadom od vjere postale su već kod naših ljudi običaj.

Neka se seljak posvadi sa župnikom zbog redovine ili zbog kakve neznatne prilike, odmah mu prijete: „Kad je tako, a ja idem u drugu vjeru!“

Mora li čekati malo vremena prigodom krštenja ili vjenčanja, ili župnik iznosi koju zakonitu, opravdanu poteškoću, opet ćeš čuti: „Hajdemo k popu pravoslavnom, starokatoličkom!... Kad ne ćete Vi, hoće on!...“

K biskupu dode kakvo odaslanstvo s kakvim zahtjevom ili molbom, a biskup ne može udovoljiti: ili jer ne može nikako ili jer ima teških razloga, pak će se i tu naći koji mudrac i pri odlasku će prkosno doviknuti: „Onda ćemo mi u drugu vjeru!“ — ili: „Nemojte nas tjerati u drugu vjeru!“

Čestoput dakako takve prijetnje nijesu ozbiljne, nego se onako lakoumno izlanu. Kojiput se izbace u misli, da će se biskup prestrašiti zbog otpada, pak će popustiti. A ne popusti li, bit će opet mirno.

Ipak to nije lijepo, makar bile samo prijetnje bez ikakve zle namjere. Jer to je barem laž, zastrašivanje onih, koje bi trebalo slušati i u kojima treba štovati Božje zastupnike.

A, što je najgore, to je uvijek ružna i grješna povreda poštovanja, što ga kršćanin duguje Bogu i Njegovoj svetoj objavi.

Vjera je pokornost Bogu, Stvoritelju i Zakonoši, koji ima neograničeno pravo na posluš i službu. Istinu, koju nam je On objavio, i zapovijedi, koje nam je dao, mora čovjek prihvatiti svim srcem i punom dušom, bez

nećkanja i bez izbiranja. Inače uskraćuje Bogu pokornost i griješi.

Nikada i pod nijednim uvjetom nije dopušteno odbaciti vjeru, koju priznajemo istinitom i Božjom. Pravi vjernik će prije i umrijeti, nego se vjere odreći. No što nije dopušteno učiniti, nije dopušteno ni govoriti. Ni riječima se ne smijemo Boga odreći, kako Ga ne smijemo ni psovati ili protiv Njemu mrmljati. Bogu moramo davati slavu srcem i riječju i molitvom, priznavajući Ga i ispovijedajući pred ljudima.

Nitko ne smije da se šali s Bogom i s Njegovim svetinjama i da s njima tjera politiku i nadmudrivanje.

* * *

A što tek da kažemo o onima, koji zaista promijene vjeru protiv svojem uvjerenju: iz inada, prkosa, oholosti, interesa, niske strasti? Samo jedno: Neka im se dragi Bog smiluje, jer je njihov grijeh strašan, a njihova osuda napisana je ozbiljnim riječima na svakoj stranici sv. Pisma. Nažalost teška je stvar, da i u našim širim narodnim krugovima slučajevi vjerskih otpada nijesu više nikakva rijetkost, i to baš

onih najgorih, svjesnih otpada iz tvrdokornosti i oholosti ili još gore...

Već na desetak mjesta u našoj domovini i skoro u svim našim pokrajinama došlo je do takvih otpada. Za inad s biskupom ili sa župnikom Bog plaća račun i Njemu se okreću leđa! Mijenja se vjera kao komad odjeće, kao kapa, opanci. Da čovjek izvrši svoju volju, ili da pred svijetom pokaže svoju silu, Bogu se navješćuje rat, zavode se duše, stavlja se na pogibelj svoje i tuđe spasenje.

To nam nije nimalo na čast. To je znak, da nam je vjera slaba i plitka, da Boga niti častimo niti ljubimo. A skrajnje je već vrijeme, da svi postanemo uvjereni i korjeniti kršćani i katolici. Katolici, kojima je vjera svrha života i najveće blago; Božji dragulj, koji se nikada ne stavlja ni na dražbu ni na prodaju.

Tko će nam učiniti narod takvim? Samo temeljita vjerska pouka, samo brižna dušobrižnička služba, samo složan i požrtvovan rad svih katoličkih čimbenika. Medutim upućujmo neprestano svakom prilikom narod, da je vjera — Božja istina i jedino spasenje! „Bez vjere nije moguće omiliti Bogu!“ — veli sv. Pavao.

Sv. Stolica na obrani Slavena u Italiji

PROTUFASHISTIČKI LIST HVALI DRŽANJE VATIKANA — VATIKAN HOĆE TAČNO ODRŽANJE KONKORDATA

Pariški protufašistički list „L'Italie“ donosi opsežan članak o fašističkim progonima slovenskoga svećenstva. Tu se među ostalim veli:

„Vrlo je zanimljiva polemika, koja se razvila između vatikanskog organa „Osservatore Romano“ i fašističke štampe u pitanju slovenske službe Božje u Julskoj Krajini.

Organ Sv. Stolice se stavio u cjelini na stanovište goričkoga nadbiskupa g. dra Sedeja, koji vrši svoju misiju potpuno u duhu Crkve, konkordata i faktičnih duhovnih potreba svojih vjernika, koji su u velikoj većini Slovenci. „Osservatore

Romano“ osuđuje hajku fašista protiv slovenske službe Božje, te je s pravom nazivlje političkom.

Fašistička štampa je zato silno ogorčena na organ Sv. Stolice, te se čudi, kako „Osservatore“ može zvati političkim zahtjev, da se služba Božja vrši na talijanskom tlu, ako ne na talijanskom, a ono barem na latinskom jeziku.

Drugog odgovora ne može fašistička štampa dati, nego da se zgraža, da se i u crkvi sv. Jakova u Trstu kod Mise pjeva, moli i propovijeda na slovenskom jeziku, pa da će i „Osservatore Romano“ morati priznati, da je to nedopustivo.

K tomu treba dodati, da će fašističkoj štampi jedva uspjeti uvjeriti vatikanski organ, da je ono, što se događa u crkvi sv. Jakova u Trstu, nedopustivo, jer **Vatikan dobro zna, da je to posve u suglasju se biskupom, koji je sam gorliivi Talijan, pa se ravna po kanonima sv. Crkve i odredbama konkordata, koji izričito dozvoljava upotrebu slovenskoga jezika, gdje god je to potreba** Poznato je pak, da je sv. jakovski kotar u Trstu, koji je neposredno povezan sa isključivo slovenskom okolicom, i sam nastanjen sa velikim brojem Slovenaca i da se tamo slovenska služba Božja vrši od davnine.

Fašisti ipak nastavljaju svoju hajku protiv slovenskih molitava, huškajući također protiv slovenskih natpisa na križštima puteva, protiv slovenskog pjevanja, protiv slovenskih nadgrobnih natpisa i t. d., **ali nemaju nade u konačni uspjeh, jer im se papinski Rim odlučno usprotivio. Naročito se sve više uvjeravalo da ne mogu ništa protiv vjerske obuke, koju svećenstvo daje u crkvama na slovenskom jeziku, radi čega je razumljivo, da svojn srdžbu zbog toga iskaljuju prije svega na Sv. Stolici.**

Iz pisanja uglednoga talijanskog emigrantskog antifašističkog lista vidi se, da i sami umjereni antifašisti emigranti honoriraju stav Sv. Stolice u obrani crkvenih prava, koja idu u prilog našim sunarodnjacima u Italiji. Sv. Stolica radi, koliko može, na obrani pri-

rodnih prava Slavena katolika u Italiji, kojima je crkva danas zadnje narodno utočište. Ipak će naši liberalci i dalje napadati Sv. Stolicu!

Zlo rada zlim i gorim!

U češkom parlamentu nedavno se raspravljalo o kaznenom zakonu za malodobne. Za taj zakon su glasovali svi poslanici osim **komunističkih**.

Za rasprave o zakonu govorio je praški kanonik poslanik Boleslav Ulada. Istaknuvši potrebu gornjega zakona on je upozorio na uzroke žalosne pojave, da raste broj malodobnih zločinaca, i naglasio, kako treba ukloniti uzroke, ako se želi suzbiti ovo zlo.

Kao najglavniji uzrok ovom zlu on pokazuje laičku školu, to jest školu, iz koje se uklonila vjeska pouka i uzgoj ili se vjeronauk ostavio samo kao predmet na volju. Iz škole se uklonila molitva, propelo, molitvenik, katekizam, vjera, uopće ime Božje i sve, što sjeća na Božji čudoredni zakon.

U samom Pragu g. 1921. broj malodobnih zločinaca iznosio je *osminu* svih zločinaca u Čehoslovačkoj, a god. 1926. i 1927. čak i *petinu*, a to je i razumljivo, jer je to ona mladež, koja se uzgojila u laičkoj školi.

Još očevidnije se taj žalosni porast zločina opazio među *čenskom* mladeži.

Kao drugi uzrok spomenuti govornik ističe bračne rastave, kako je i naravno, jer tada roditelji ne vrše naravnu dužnost brige i uzgoja svoje djece.

Kao treći uzrok ovakve pokvarenosti mladeži spominje zlu štampu i filmske predstave, što sve vrlo loše djeluje na živu maštu nedorasle i nezrele mladeži i uzgaja je za zločinstva.

Govornik moli cijeli parlament, da se zauzme, neka bi se uklonili ovi uzroci mladenačke pokvarenosti u ime općega narodnog dobra, pače i za dobro cijeloga čovječanstva, jer pokvarenost mladeži vodi k boljševizmu.

Roditelji, upamtite ovo i uvažite — a tako i svi uzgojitelji — da na vas ne padne prokletstvo domovine, čovječanstva, Božje, što ste svojim nemarom uzgojili sinove vražje, a morali ste uzgajati sinove Božje!

Je li Vatikan naš protivnik?

IV.

Što je Papa učinio za Rusiju?

Nizozemski framazunski list piše, a to prenašaju i zagrebačke „Novosti“: „Kardinal Pacelli malo se brinuo, kad je u Rusiji likvidiran sv. sinod i kad su vode pravoslavlja protjerani. Tek kad je pravoslavna Crkva ležala u ruševinama i ostala bez obrane, smatrao je Vatikan, da je došlo vrijeme, da se priređivanjem protestnih demonstracija katoličkim vjernika natječe za simpatije pobožnog ruskog naroda i Rusija predbije za katoličku uniju.“

Ovaj „odlični“ list očito ne zna, da se kardinal Paccelli za sve te stvari nije mogao brinuti, jer u to doba nije uopće bio državni tajnik. Službu državnoga tajnika nastupio je tek dva

Čudo u Kanfanaru

U istarskoj župi Kanfanaru dogodio se na Badnjak za vrijeme večernjice čudnovat događaj. Župnik, a s njim i nekoji od prisutnih vjernika, vidjeli su u zlatnoj monstranci namjesto hostije Spasiteljevo lice. To je čudnovato viđenje izazvalo u mjestu i okolici izvanredan utisak. Evo što o tome pripovijeda očevidac, kanfanarski župnik don Zelco:

„Kad sam se za vrijeme litanija obazreo na monstrancu, vidio sam namjesto Hostije Spasiteljev obraz. Bio sam tako presenečen, da nisam nipošto htio vjerovati svojim očima. Možda sam imao mističnu halucinaciju?... Ili je pak to bila igra među plamećcima svijeca i rasvjetom električnih žarulja?..

Digao sam naočari sa očiju te sam ih drhćućim rukama obrisao i iznova pogledao na monstrancu. Uistinu vizija je bila živa i realna. Obraz Spasiteljev se odrazivao u srebrnim zrakama monstrance, okrunjen trnovom krunom oko vlasi, koje su omedivale žalosno lice, na kojem su se isticale crvene kaplje krvi na bljedoći lica. Spasitelj, okrećući očima i gibajući licem, pričinio mi se, kao da hoće istupiti iz monstrance. Moj pogled se potpuno stopio sa slatkim pogledom Spasiteljevim tako, da me svega obuzelo neopisivo ganuće.

Tada sam se obratio na klerika Stjepančića, koji studira u koparskom bogoslovlju, a koji mi je asistirao. „Da li vidiš monstrancu?“ — upitao sam ga. Klerik je na to pogledao i vidio je sve-

to lice, koje se oštro opazalo među dimom kationika, dok su sa kora dalje pjevali večernjicu. Uto se i klerik Burić zagledao u monstrancu, pa sam ga upitao, šta vidi.

„Oh“ — odgovori — „vidim fratra, koji miče očima i glavom!“ Očevidno je, da je mladić u prvi čas držao vlasi, okrunjene trnovitom krunom, za neku vrstu kapuce. Istovremeno je mali Hugo Uttina, koji je ministrirao, imao isto viđenje.

Nato su stupili iz klupe kora crkovinar Štefan Burić i ključar Karel Kolica, koje sam pozvao kretom glave. Obojica su također vidjela obraz Spasiteljev. Također je ta čudesna vizija trajala još i za vrijeme, dok sam pjevao Tantum ergo.

Kad sam se stepenicama uspinjao,

dana nakon poznatoga pisma sv. Oca o boljševičkim progonima, koje je objavljeno 10. II. 1930.

No osim toga laž je, da se Papa nije brinuo za održanje pravoslavne crkve.

Poznato je, da su u početku boljševizma framazuni u svojim rukama držali vlade u najjačim evropskim državama. Pa što su oni učinili za održanje pravoslavne crkve? Baš ništa!

Papa je naprotiv neprestano dizao svoj glas jednako za katolike i za pravoslavne. Cijelom svijetu je poznato, što je Papa sa doprinosima katolika učinio za gladne pravoslavne u Rusiji, dokle god nijesu boljševici istjerali iz Rusije papinsku komisiju. Cio svijet zna i to, da je to djelo čiste ljubavi prema bližnjemu i da je Papinim povjerenicima sa strane Pape bilo zabranjeno, da pravu propagandu za katoličku Crkvu. Zna se, da je ruski patrijarha Tihon bio pušten na slobodu baš naporima Sv. Stolice, a protestni zborovi katolika da su bili samo izraz boli i kršćanske sućuti nad braćom, koja trpe bez obrane. Bili su ujedno izrazi osude protiv boljševika, koji ih tlače, i protiv framazuna, koji to mirno gledaju te, i ako imaju moć, da to spriječe, ne će.

Napadaji na kardinala Paccelli-a

Osim te spletke glede Rusije nizozemski framazunski list — a s njim i zagrebačke „Novosti“ — napada kardinala Paccelli-a, da je zasnovao još i plan stvaranja t. zv. katoličkog bloka, u koji bi ušla Italija, Južna Njemačka, Austrija, Slovačka, Prikarpataska Rusija, Mađarska i Hrvatska u obliku saveza

da dadem s monstrancom blagoslov, moje je ganuće doseglo vrhunac i mistični obraz je još kao i prije bio okrenut prema vjernicima. Napravio sam genufleksiju, digao sam ruku naprama monstranci i uzeo sam je — kad obraz Kristov odjednom nestane. S drhtajućim sam rukama podijelio blagoslov. Po satu sam konstatirao, da je videnje trajalo 15 minuta. Iza toga sam opazio, da su vjernici bili čisto presenečeni i uzbuđeni. Čudesnu viziju su istovremeno, kad i ja, vidjeli načelnik postaje Malaroda, gđa Fiorentin i 18-godišnji mesarski pomoćnik Andrija Deltreppo.

Deltreppo je viziju potanko opisao. Bio je blizu oltara s desne strane blizu sakristijskih vrata te je mjesto Hostije zapazio čovječje lice. Kako vrlo kritički prosuduje, bio je isprva uvjeren, da se

između dinastije Habsburg i Wittelsbach (bavarska dinastija).

Kako je vijest neosnovana, vidi se odatle, što je kardinal Paccelli bio nuncij u Njemačkoj (u Münchenu i Berlinu) 10 godina te sklopio i bavorski i pruski konkordat. Kad je odlazio u Rim na novi položaj, pratili su ga izrazi prijateljstva i štovanja sa strane vlade njemačkoga carstva i svih drugih njemačkih vlada, ne isključivši ni socijalista. Pretpostavljati, da državnik, koji je tako uspješno uspio uređiti odnošaje Sv. Stolice sa Njemačkom, sada najednom nastoji rascijepiti Njemačku, makar saveznici — usprkos poraza Njemačke u svjetskom ratu — nijesu uspjeli da odijele od Njemačke ni najmanji komad zemlje, znači ne imati ni pojma o političkim mogućnostima!

Lažite, lažite! Uvijek će nešto ostati!

Ove Volterove lozinke vjerno se drže neprijatelji katoličke Crkve sve do danas, a držat će se i unaprijed. Čujte!

Lažni proroci, vuci razdiraoci, propovijedaju po gradu, da zavedu neuki svijet, kako se po crkvama kupi milostinja, krvavi trud težaka i radnika, te se šalje Papi, a on krvavim žuljevima maloga puka zida palače.

Svaki katolik — a valjda i mnogi nekatolik — znade, vidi i čuje, da se u našim dvjema biskupijama milostinja *reovito* skuplja ili za potrebe dotične crkve ili za mrtve.

Ali se uskoro zbunio, pošto je vidio jasan plastično izrazit obraz sa krvavim kapljama i potpuno živ. Malaroda je odmah iza blagoslova požurio u sakristiju i upitao župnika, klerika ministranta, crkvinara i ključara, da li su vidjeli Spasiteljev obraz. „Što? Zar ste i Vi to vidjeli?“ — preplašeno su mu odgovorili. Uto su dotrčali i drugi, koji su vidjeli istu viziju. To su sve sami posve zdravi, poštenu i ugledni ljudi, koji uživaju dobar glas. Između onih, koji su vidjeli tu viziju, nalazi se i Ivan Turcini, koji se nalazio na ulazu blizu crkvenih vrata. Pučanstvo hodočasti u velikim masama u crkvu. Biskup Pederzoli je dao Hostiju sačuvati. Istražna komisija je već započela proces.

Osim koje mjesne iznimke — po naredbi biskupskog Ordinarijata — ima se sabirati milostinja 1 put na godinu za sv. Djetinjstvo, to jest za onu nesretnu dječicu, što neznabožački roditelji bacaju psima i zvijerima, a misionari ih otkupljuju i odgajaju. Isto tako kupi se milostinja 1 put za otkup robova u Africi, 1 put za širenje vjere na istoku, a 1 put za širenje vjere u Africi. 1 put za misije uopće i 1 put za sv. grob Isusov u Jeruzolimu.

Kako se vidi, ovo su milostinje, koje posve odgovaraju duhu kršćanske ljubavi, a u koju svrhu protestantska Amerika i Engleska troše milijune.

Nadalje se sabire 1 put na godinu milostinja za gluhoonijeme u *našoj* državi; 4 puta na godinu za uzgoj *naše* mladeži u sjemeništu, *našega* budućeg svećenstva; 1 put za dobru štampu u *našoj* državi i 1 put za Katoličku Akciju u *našoj* državi.

Jest, 2 puta na godinu se sabire tako zvani *Petrov novčić*, kao sinovski dar Ocu svih kršćana — Papi, i to za potrebe sv. Crkve.

Tko pozna uredjenje crkvene uprave, znade, da sabiranje milostinje stoji pod upravom dotičnoga crkvinarstva. Dakle oko 160 crkvinarstava *znadu* i *svjedoče* o kolikoći i uporabi sakupljene milostinje. Svi oni znadu, da se sabire tako malo milostinje, da u nekim crkvama nije niti 5 dinara na nedjelju, a u nekima pače ništa. Tako se događa, da se milostinje za Papu ili Petrova novčića sakupi u obadvjema biskupijama jedva 500 dinara godišnje.

No ako se promisli, da Papa to prima, pak daje potrebnima, i da je u ovo 10 godina sv. Otac dao obilatu potporu raznim crkvama i ustanovama u našim biskupijama; da je on glavni dobroćinac našega sjemeništa, koje se ni do danas ne bi bilo dovršilo, da nije bilo njegove kraljevske darežljivosti — onda kažemo, da je Papa dao šibensko-zadarskoj biskupiji više u ovo 10 godina negoli će se — prama sadašnjem iznosu — sakupiti za Papu u ovim biskupijama u 500 godina.

Kako Papa jednom rukom prima, a drugom daje, pozivljemo se na svjedochanstvo prv. oslavnoga svećenika, bivšega ministra, svjedoka-očevica gosp. Janjića!

Lašci i hulitelji, sramite se!

Naši dopisi

BIOGRAD, 16. siječnja 1931.

Svečana proslava sv. Stošite

Kad je u srijedu, uoči Blagdana, parobrodom došao u ovu staru hrvatsku prijestolnicu presvij. biskup dr. J. Mileta, dočekalo ga je na obali veliko mnoštvo vjernika sa župnikom-konsultorom preč. don Š. Matulinom, crkvinarima i predstavnicima civilnih vlasti na čelu. Zvona su slavila, a glazba svirala vesele koračnice. Procesionalno se išlo do župske crkve, gdje je presvij. biskup održao kratki govor i podijelio svoj pastirski blagoslov.

U četvrtak 15. t. mj., na sami dan sv. Stošite, bila je svečana glagolska pontifikalna sv. Misa presvij. biskupa uz brojnu asistenciju svećenstva, a iza sv. Mise svečani pontifikalni blagoslov sa presv. Sakramentom. Crkva je bila dupkom puna pobožnih vjernika. Posebno treba istaknuti krasni panegirik u čast svete, što ga je održao konsultor preč. don U. Basioli, koji je u svom govoru tako lijepo, učeno i svakomu shvatljivo prikazao vrline te velike mučenice u teško doba progona te ih zgodno doveo u vezu sa dužnostima kršćana u sadašnjosti.

Nakon svršene svečanosti presvij. biskup se u petak popodne, lijepo otpraćen od brojnoga naroda i predstavnika vlasti, parobrodom povratio u Šibenik.

Engleski nastavnici kod Pape

30. decembra pr. g. sv. Otac Papa primio je delegate „Lige nastavnika Britanskoga Carstva“, koji su mu se htjeli pokloniti na povratku iz Kanade, Australije, Južne i Zapadne Afrike i Nove Zelandije. U razgovoru s njima Papa ih je potsjetio na svu veličajnost umjetnosti odgajanja uma i duše te im preporučio, da ustrajno rade u tom svom plemenitom zvanju na korist vjere, obitelji i države.

Iz katoličkoga Šibenika

PRIJATELJI, NA POSAO! Da se što više proširi naš „Katolik“, a i da nagradimo prijatelje, koji su zato najzaslužniji, odlučili smo podijeliti ove nagrade: 1. Svi oni naši prijatelji, koji nam do 15. veljače t. g. nadu 10 NOVIH PRETPLATNIKA i za njih odmah uplate svu pretplatu za godinu 1931., dobiće na dar knjigu „NASLJEDUJ KRISTA“. 2. Onima pak, koji nam uz iste uvjete nadu 15 NOVIH PRETPLATNIKA, darovaćemo najnovije izdanje „ISPOVIJESTI“ SV. AUGUSTINA. 3. Oni pak, koji nam uz iste uvjete nadu 20 NOVIH PRETPLATNIKA, kao nagradu za to dobiće Kniewaldov „RIMSKI MISAL“. Na posao dakle, prijatelji!

PREDSTAVE U KATOLIČKOM DOMU. Naša draga katolička omladina, neumorna u svakom idealnom vjerskom i prosvjetnom radu, dala nam je u nedjelju 18. t. mj. dvije veoma

zgodne šale sa lijepom čudorednom poukom. U prvoj - „Janko kao bogataš“ - gospodar postaje za kratko vrijeme sluga te vidi i osjeća težinu te službe. U drugoj „Grbavac u sprti“ — finom ironijom se ruga čovjeku, koji je umišljen u svoje vanredne sposobnosti i čezne za ordenima. Ove su se dvije predstave davale dva puta, popodne i uvečer, a dvorana je bila uvijek puna te se više puta pljeskanjem odbravalo našim vrijednim diletantima.

ZABAVA HKNSAVEZA. Okružje HKNSAVEZA priređuje u nedjelju 25. t. mj. u dvorani Katoličkoga Doma popodne u 2 1/2 sata za djecu, a uvečer u 6 1/2 sati za starije opet novu zabavu s ovim predstavama: 1. „Moj mir“, komedija u 1 činu; 2. „Oteto - prokleta“, socijalna drama u 1 činu; 3. „Zaćarano blago“, izvorna komedija u 1 činu.

Svaštice

Nakon euharistijskoga čuda u Kanfanaru

Novine javljaju, da utisak čudnovatoga viđenja Spasiteljvoga lica u kanfanarskoj crkvi u Istri — koje opširnije opisujemo u današnjem podlistku — traje i dalje s neumanjenom snagom. Na Staru godinu se u stolnici, koja je posvećena patronu sv. Silvestru, sakupila golemo mnoštvo pučanstva iz mjesta i okolice. Među njima i dobar broj onih nevjernih. Svete pričestj su taj dan bile tako brojne kao nikada do sada.

Maršal Joffre

Ovaj slavni vojskovođa, koji je u septembru 1914. zastavio na Marni njemačku vojsku, umro je kao pravi katolik u Parizu u bolnici „Braće sv. Ivana od Boga“. Kad je opazio, da bolest ide na gore iza amputacije noge, sam je pozvao bolničkoga kapelana, da mu podijeli svete sakramente umirućih. U bolesti je neprestano molio Gospinu kronicu. Tako umiru veliki ljudi!

Vatikanski novac

Papa lateranskim ugovorom dobio je svoju vlastitu državicu, koja mu garantira slobodu, potrebitu Ocu svih naroda. Zato je Papa izdao svoj vlastiti novac. Novčana je jedinica zlatna lira, a novac je zlatni, srebrni, nikelni i ba-

kreni. Za god. 1930. novac je ovako porazdijeljen: od srebra lira 750.000; od nikela lira 236.000; od bakra lira 14.000. Zajedno sa zlatnim novcem sveukupna je vrijednost papinskoga novca jedan milijun lira ili tri milijuna dinara. Zlatni novac nosi sliku Krista Kralja i Pape Pija XI., srebrni komadi od 10 lira nose sliku Gospe sa graničicom masline, a ispod natpis „Kraljica mira“, dok one od 5 lira nose lik sv. Petra, koji drži kormilo brodice. 2 lire imaju sliku dobrog pastira, dok 50 centesima sliku sv. Mihovila.

Papinstvo i napredak

Sv. Otac Papa Pio XI. je pomagao svojim novcem kroz ovu prošlu godinu dogradnju velikoga sjemeništa za milansku nadbiskupiju, prvoga i najvećega u Evropi; dao povećati Vatikansku knjižicu; dovršila se nova zgrada Gregorijanskoga sveučilišta, veličajna električna centrala, najmodernija telefonska centrala i jaka vatikanska radio-stanica, koju je sam Marconi uredio. — Tako Vatikan, kao sijelo Papinstva, uvijek, kao što u prošlosti, tako i u sadašnjosti prednjači svijetu kako u znanosti i umjetnosti, tako i u tehnici. Mi se katolici zaista imamo dičiti, što smo sinovi ovako velikoga i svetog Oca!

Uvijek sam častio ojeru. Evanđelski norol (čudoredni nauk) je najljepši dar, što ga je Bog dao ljudima.
Montesquieu

Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik

voštarski majstor i diplomirani pčelar

Izradjujem sve vrsti svijeća, duplira, uskrsnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Preradjujem: prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — Uz najpovoljnije cijene:

Prodajem: finog vrcanog meda, 80 85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je varredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Počasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

Počasna diploma: Buma 1909
Sarajevo 1923.

Počasna diploma i srebrna medalja: Split 1925.

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30 — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi — Vlasnik i odgovorn' urednik: sveć. JOSO FELICINOVić, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, Pošt. pretinao 17. — štampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić